

Kurvatappelua pitoputken tarkkuudella

Korkkarikolmikko Koivisto,
Lukkarinen, Koivisto.

Vesa Kataisto
***Suomalaisten
mieltymys Korkea-
jännitys-tarinoita
kohtaan ei osoita
hiipumisen merkkejä.
Erityisen suosituiksi ovat
nousseet kotimaista val-
mistetta olevat, Suomen
sotahistoriallisia käänne-
kohtia valottavat seikkailu-
tarinat, joita on ilmes-
tynyt jo 15 kappaletta.***

Sarjan tuorein tapaus on myös järein: Suomen ilmasodan korkeajännitys, sankarina luutnantti Ilves sisältää samoissa kansissa kaksi pitkää tarinaa, yhteensä 176 sivua viideltä eri tekijältä. Mauri 'Moog' Konttisen Kurvatappelua Karjalan taivaalla sekä Markku Paretzkoin sekä Tarmo & Topi Koiviston Punainen Kobra kuvaavat vauhtia ja vaarallisia tilanteita jatkosodassa, niin taivaalla kuin maan pinnallakin.

Kansa lukee, piirtäjät taistelevat

”Ruotsalaiset ja norjalaiset toimittajat naureskelevat kuinka suomalaiset vaan jaksavat sotia. Mutta innokkuutta riittää sekä tekijöillä että lukijoilla. Kersantti Kiven hahmo on jalostettu luutnantti Ilvekseksi, nuoren Tauno Palon kasvot omaavaksi kotimaiseksi näkemykseksi

©Hannu Lukkarinen / Egmont

Konttisen ja Lukkarisen julmat iivanat.

brittien yleissotilaasta Battler Brittonista. Brittoniakaan eivät historialliset tosiseikat välttämättä rasita. Kustannustoimittajan osuus on varmistaa, että joka episodiin tulee huudahdukset ”Aaargh!” ja ”Kirottua!”, myhäilee teoksen toimittanut Asko Alanen.

Mämmilän kuuluisaksi tekemä, mutta myös lentokoneiden pienoismallien har-

rastamisesta tunnettua Tarmo Koivistoa oli houkuteltu korkkaripiirtäjäksi jo kauan. Tekihän Koivisto jo Sarjis-lehden ensimmäiseen numeroon (1972) hurjavauhtisen ilmataisteluparodian Viimeiset viheltäjät. Vielä innostuneemmaksi projektista osoittautui hänen poikansa Topi, jonka käsissä sarja laajeni kaavaillusta 60 sivusta 90 sivuun, paljolti

johtuen pikkutarkkuudesta jolla Topi halusi sarjakuvittaa ilmataistelut. Punainen Kobra –jakso ilmestyi ensin jatkosarjana Ilta-Sanomissa kesällä 2009.

”Kävi niin, että sarjan deadline lähestyessä ilmataistelut oli piirretty, mutta maan pinnalla tapahtuvien kohtausten kanssa tuli kiire”, virnistää käsikirjoittaja Markku Paretskoi.

©Tarmo ja Topi Koivisto / Egmont

Tarmo ja Topi Koiviston ja Paretskoin luutnantti Ilves tiukassa paikassa.

Kuva: Vesa Kataisto

Korkkarikirjoittaja Paretzkoi ja korkkaritoimittaja Asko Alanen.

Hän vähättelee tahallaan osuuttaan, väittäen lukeneensa aikoinaan Sarjainfosta (4/2005), että olisi lupautunut kirjoittamaan Korkeajännitys-tarinan: ”Kuulosti joltain sellaiselta, mitä on korkeintaan sovittu jonkun soittoruokalan porstuassa poisלהדון hetkillä...”

Väitös väitöksistä?

Mutta työssä Paretzkoi osoitti olevansa yhtä kova ammattilainen kuin Koivistokin omalla sarallaan. Tarmo Koiviston mukaan mitä pitemmälle käsikirjoitusta saatiin piirrettyä, sitä yksityiskohtaisemmiksi kävivät kirjoittajan kommentit: ”Kommentteja tuli liuskakaupalla, niistä riittäisi vaikka jonkin tohtorinväitöksen pohjiksi.”

Paretzkoi korostaa, että korkkarin lukijat ovat usein itse sotimisen ja sen välineiden asiantuntijoita nippelitietouteen asti. ”Kukaan ei välitä vaikka juonenkäänteet olisivat kuinka hoopoja, mutta jos alkuperäisissä koneissa näkyivät siivissä pitoputket, niiden tulee näkyä myös sarjakuvan ruuduissa”, hän päämättää.

Kurvatappelu-tarinan (suomalaislentäjien termi ilmataistelulle) piirtäjä Hannu Lukkarinen toteaa, ettei hänkään päässyt vähemmällä, vaikka suomentaja ja DI-sähköinsinööri Konttisen alkujaan ”yleiskorkkaritarinaksi” kirjoittama juttu on hieman rennomp. Sitäkin pidennettiin lisäkohtauksilla, jotta tarinoista saatiin lähes saman mittaiset.

”Luodinreiän tarkkuudella mentiin. Piirtäminen on luonteeltaan uskottavaa

huijaamista. Aikoinaan opettelin piirtämään Siivet- ja Korkeajännitys-lehdistä, tämän projektin myötä ympyrä sulkeutui”, Lukkarinen muistelee.

Tekijöiden mukaan Konttinen oli uskollisesti kirjoittanut mukaan kaikki korkkarikliseet ja vielä hieman ekstraa, sillä musiikkimiehenä myös ääniefektit ovat hänelle tärkeitä. Niitä vain ei eurooppalaisissa korkkareissa esiinny, onomatopoeettinen sotasarjakuva on amerikkalaisista keksintöä. Efektit saivat lähteä yhtä ”klik”:iä lukuun ottamatta.

Ryhmä hankki asiantietoutta tekemällä tiedusteluretket Tikkakosken ja Hallin ilmailumuseoihin. Kolmen vuoden projektin tulos on hyvää viihdettä, jonka luomisesta tekijät selvästi nauttivat. Ideoita riittää ainakin Paretzkoin mukaan vaikka pariinkymmeneen jatko-osaan.

Aihepiiristä oltakoon mitä mieltä tahansa, mutta toivoisi että suomalaisilla tekijöillä olisi jatkossakin mahdollisuus laatia sarjakuviaan vastaavalla pieteetillä, samalla kuitenkin kaavoihin kangistumatta.

©Tarmo ja Topi Koiviston / Egmont

Eversti Karl Karjula yllättää yllätystarkastuksella.